

φυλλ.) 'Ικαρ. (Εὔδηλ.) Κάλυμν. Καππ. Κάρπ. ("Ελυμπ. κ.ά.) Κάσ. Κρήτ. ('Ανατολ. Κίσ. Κυδων. Ρέθυμν. Σέλιν. Σητ.) Κύθηρ. Κύθν. Λέρ. Λήμν. Μακεδ. ('Αρν. Νάουσ. Πάγγ. Χαλκιδ.) Μέγαρ. Πάτμ. Πελοπν. ('Ανώγ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Λεῦκτρ. Μάν. Μονεμβασ.) Προπ. (Μαρμαρ.) Ρόδ. ('Απόλλων. κ.ά.) Σαμοθρ. Στερελλ. (Αίτωλ. 'Ακαρναν. 'Αρχ. 'Αχυρ. Λεβάδ.) Σύμ. Σῦρ. Τήλ. Τήν. ('Ιστέρν. κ.ά.) Φοῦρν. Χίος (Πισπιλ. κ.ά.) — Γ. Δροσίμ., Αί μέλισσ., 79 — Λεξ. Βάιγ. Βυζαντ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ.: *Γόνος τῆς κάμπιας - τῆς μέλισσας - τοῦ φαριού Σύμ. Μέσα 'ς τίς τρυπίτσες αὐτὲς ἢ βασιλίτσα γεννᾷ τὸ βόνο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο γίνονται οἱ καματερὲς μέλισσες καὶ οἱ ἀργοὶ (= κηφήνες) Ρόδ. Βόνος τῆς μέλισσας - τῆς φείρας - τῆς πούλ-λαδας (= ὄρνιθος) αὐτόθ. Γόνο 'πὸν τὸν εἶχερε!* (νοεῖται ἡ κόττα 'ἦτοι πόσα ὥαρια ἔχει εἰς τὴν ὠοθήκην τῆς!) Κύθν. 'Η ὄρνιθα ἔχει γόνον Σῦρ. Μπῆκι ἢ μυῖγα 'ς τοῦ κριγιάς κι ἄφ'κιν γόνον (κριγιάς = κρέας) Λήμν. 'Η μάνα ὅταν θέλ' νὰ βγάδ' ἀσκέρ', φτεῖ μέσ' 'ς τὰ καβούκια σὰ φτύματα κι τρανεῦ' κι γίνετι σὰ γόνους Χαλκιδ. || Φρ. *Ρίχνω γόνον* (= ἐγκαθίσταμαι) Πελοπν. (Μάν.) 'Η σημ. καὶ ἀρχ. Βλ. 'Αριστ., Ζ. ἱστ., 553^b 24 «ἐργάζονται δὲ πρῶτον μὲν τὸ κηρίον, εἴτα δὲ τὸν γόνον ἐναφιᾷσιν». Συνών. γόνι 1, γονίδι 1. β) Σπέρμα, σπόρος ἐν γένει Λεξ. 'Ελευθερουδ. 3) 'Ο ἐκ τοῦ ὠαρίου προερχόμενος μικρὸς σκώληξ τῆς μελίτσης ἢ ἄλλων ἐντόμων Κάρπ. ('Ελυμπ. κ.ά.) Κάσ. Κρήτ. (Σητ.) Πάτμ. Τήλ. Ψαρ. — Λεξ. Πρω. 'Ελευθερουδ. β) Μεταφ., τὸ πάθος, ἡ ἀσθένεια Ρόδ.: *"Εχεις, μαρῆ, γόνον μέσα σου.* 5) Τὰ νεογνά τῶν ἰχθύων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀθέριας 'Ερεικ. 'Ηπ. (Πάργ.) Κρήτ. ('Ιεράπ.) Μήλ. Παξ. Πελοπν. (Μεσσην. Οἴτυλ.) Πόρ. Προπ. (Μαρμαρ.) Σάμ. Σύμ. Τήν. ('Ιστέρν. κ.ά.) Στερελλ. (Μπούκ. Σπάρτ.) Χίος — Λεξ. 'Ελευθερουδ. Περίδ. Πρω.: *"Η γρίπα σαρώνει ὅλο τὸ γόνος Πόρ. 'Η σημ. καὶ ἀρχαία. Βλ. 'Αθῆν. Γ108^c «πρίω μοι πολὺπουν | καὶ δὸς καταφαγεῖν, κάπὸ τηγά-νου γόνον». Συνών. γόνι 2β, γάβρος, τσαμούχι. 6) Σμῆνος νεαρῶν μελισσῶν, πλῆθος ἰχθυδίων, μικρῶν φθει-ρῶν κ.τ.τ. Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) 'Ανδρ. (Γαύρ.) Εὔβ. (Καλύβ.) 'Ηπ. (Κουκούλ. Πλατανοῦσ. Πράμαντ.) Θάσ. Θεσσ. ('Αργιθ.) Θράκ. (Αἶν.) 'Ικαρ. Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. Μύκ. Νάξ. ('Εγκαρ.) Πελοπν. ('Αγιος 'Ανδρ. 'Ερμιόν. Λακων. Λάμπ. Λεῦκτρ. Μεσσην. Πυλ.) Παξ. Ρόδ. Σάμ. Σαμοθρ. Σίφν. Στερελλ. (Αίτωλ. 'Ακαρναν. Γαλαξ. Καλοσκοπ. Φθιώτ. Φωκ.) Σῦρ. Χάλκ. Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Α. Βαλαωρ., 'Εργ., 3.221 Κορ., 'Ατακτ., 2.405 Κ. Κρυστάλλ., 'Εργ., 2.214 Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 389 — Λεξ. Βυζαντ. Περίδ. Βλαστ. 436 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ.: *Ἐν ἡκαμὲν βόνον ἀκόμη τὸ μελίσι Κάρπ. Τὰ τρανηχτὰ δίχτυα καταστρέφουν τὸ γόνον Πυλ. Γιατί βαρεῖς τὰ γόνια, εἶναι κριμα, δὲν κάνει (γόνια = τὰ νεογνά τῶν ἰχθύων) Παξ. Τοῦ ἄ'βέρτ' αὐτόνον ἔχ' λίγον γοννὸ (ἄ'βέρτ' = κυψέλη) Καλοσκοπ. Τὸ μελίσι ἀμπόλυσε γοννὸ (ἀμπόλυσε = ἐξαπέλυσε) 'Ερμιόν. 'Ο γόνος τοῦ μελισσιού ποῦ ρίχνει καὶ φεύγει ἀπὸ τὸ κρινί (= κυψέλη) Κ. Κρυστάλλ., 'Εργ., 2.214. Μόλις ἰδῇ τὸ γόνον νὰ πεταχτῇ, ἀρπάχνει 'ς τὰ χέρια του ἓνα ἀδεϊανὸ κυβέρτι καὶ πάει ἀπὸ κοντὰ Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 389. || Ποίημ.**

'Σ τὰ στήθια του ἀναβράζουν

σὰ 'ς τὸ κυβέρτι οἱ μέλισσες πρὶν ὁ γονὸς κινήσῃ
ἀμέτρητα φαντάσματα

Α. Βαλαωρ., 'Εργ., 3.221. Συνών. γόνι (I) 2, γονίδι, μπουλόυκι, πούλλι, σμάρι. β) 'Η χλόη, τὸ μόλις φυόμενον χόρτον Φολέγ. γ) Κατ' ἐπέκτασιν, τὸ μέγα πλῆθος Νάξ. ('Απύρανθ.) Σίφν. Στερελλ. (Σπάρτ.) — Γ. Χατζιδ.,

'Αθηνᾶ 2 (1890), 705: *Γοννὸς ἀκριδα Σπάρτ. "Ηθηκα 'ς ἓνα χωράφι κ' ἡῦρα μέσα χόρτα ὡς τὸ 'όνος τσ' 'ονιάς ('όνος τσ' 'ονιάς = μέγα πλῆθος) 'Απύρανθ. 'Ως τὸ 'όνος τσ' 'ονιάς εἶναι οἱ κόνιδες ἀπάνω 'ς τὴ γεφαλὴ τῆς αὐτόθ. Καλούτσικα 'τονε τὰ κονκάκια μας, ὡς ὁ 'όνος τσῆ 'ονιάς ἦτον' ἀπάνω 'ς τσὶ κονκιές αὐτόθ. 7) Εἶδος μικροῦ πτηνοῦ Κρήτ. (Βιάνν.) Λήμν. 8) 'Η γῦρις τῶν ἀνθέων Λεξ. 'Ελευθερουδ. Πρω. 9) 'Υφαλος καλυπτομένη ὑπὸ φυκῶν ἢ ἄλλων θαλασσίων φυτῶν, τῆς σημ. προφανῶς προελεύσεως ἐκ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναπτύξεως καὶ διαβιώσεως τῶν ἰχθυδίων Λευκ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.) — Λεξ. Βλαστ.*

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόνες οἱ, Κάρπ.

γόνος ὁ, (II) Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

'Αγνώστου ἐτύμου.

Κρίκος ἐξ εὐλυγίστου κλάδου, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἱστο-
βοεὺς προσδένεται εἰς τὸν ζυγόν. Συνών. γόνι (II), κο-
λοῦρα, σκάλη.

γοντζάρι τό, ἐνιαχ. γοντζάρ' Μακεδ. (Γήλοφ. Δασο-
χώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τριχοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.) γοντζάρ'
Στερελλ. (Τριχων.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γόντζος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άρι.

Κλείδωσις ὀστών, γόνατον ἐνθ' ἀν.: *"Επῆρα ἓνα γοντζάρ'
γούρ'νήσιον Μακεδ. (Δεσκάτ.)*

γοντζιάζω ἐνιαχ. γοντζιάζω Πόντ. ('Αμισ. 'Ιμερ.
Σταυρ. Χαλδ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *g o n c a ἢ c o n k a.*

Αἰμωδιῶ, *μ ο υ δ ι ᾶ ζ ω* ἐκ ψύχους ἐνθ' ἀν.: *"Εγον-
τζιάσαν τὰ ἄεργα μ' ἀσ' σὸν κρύον Σταυρ.*

γοντζεδάκι τό, ἐνιαχ. κοντσεδάκι 'Ιων. (Σμύρν.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γοντζές.

Μικρὸς γοντζές, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.

γοντζέλι τό, ἐνιαχ. κοντζέλ' Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γοντζές.

'Ο ποδίσκος τῶν καρπῶν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων ἐνθ'
ἀν. Συνών. κοτσάνι, λίκι, ντένι, ὀχάνι.

γοντζές ὁ, 'Αθῆν. Εὔβ. (Κάρυστ. Κύμ.) 'Ηπ. κ.ά. — Λεξ.
Βυζ. Βλαστ. 445 Δημητρ. γοντζές 'Ηπ. (Θεσπρωτ.) γοντζές
Θράκ. (Καλλικράτ.) Πελοπν. (Γορτυν.) Προπ. (Χηλ.) γον-
τσές 'Ηπ. — Λεξ. Μπριγκ. Περίδ. κοντζές Θήρ. Θράκ.
(Ἐπιβάτ. Κωνπλ.) Προπ. (Μαρμαρ.) κοντζές Καππ. Μα-
κεδ. (Σέρρ.) κοντσές Θράκ. (Αἶν. Κασταν. Σηλυβρ. κ.ά.)
Λήμν. γοντζές 'Ηπ. (Ζαγόρ.) κοντζές Λήμν. κοντζές Θράκ.
(Σηλυβρ.) κοντσές Λήμν. γοντζάς Κρήτ. γοντσάς Κρήτ.
κοντζάς Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) κ.ά. κοντζάς Κύπρ. κοντᾶς
Κύπρ. κοντσές Θράκ. (Αἶν. Κασταν. κ.ά.) Λήμν. κοζ-ζές
Κάσ. κοζές Κάσ. γοντζές Θράκ. (Σαρεκκλ.) κοντᾶ ἢ, 'Ηπ.
'Εκ τοῦ Τουρκ. *g o n c a ἢ k o n c a.*

1) Τὸ ἐντὸς τοῦ κάλυκος κλειστόν, μήπω ἐκπετασθὲν
ἄνθος, ἰδιαιτέρως ἐπὶ ρόδου, ὁ κάλυξ ἐνθ' ἀν.: *Οἱ τριαντα-
φυλλίτες ἔβγαλαν γοντζέδες 'Ηπ. || "Ασμ.*

Σὰν ἀνοίξουν κ' οἱ γοντζέδες, σαίτεῦν τὶς καρδιές
'Αθῆν.

'Απὸ κοντὰ εἰς ἓνας κρίνος, ἀπ' ἀλλάργα ἓνας γοντζές,
τὸ κορμί σου περιβόλι μὲ τὶς μουσκομυρωδιές
'Ηπ.

